

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocații Arabadji Mariana și Zamfir Pavel în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, în cauza penală în privința lui

*Sanjac (Baciu) Cinara XXXXX, născută
XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2014 – 12.05.2017;

Instanța de apel: 26.03.2018 – 15.05.2019;

Instanța de recurs: 11.03.2020 – 01.12.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 30 iunie 2011 Baciu Cinara a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale echivalent cu 8000 lei.

2. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2013, a fost respins apelul procurorului. A fost admis apelul inculpatei Baciu Cinara, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care, Baciu Cinara a fost achitată pe de învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. d) Cod penal din motivul că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia cu restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror și de către inculpată, casată decizia cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

5. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2017, Sanjac (Baciu) Cinara a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(3) lit. d) Cod Penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 15 (cincisprezece) ani închisoare în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate profesională legată de educația și îngrijirea copiilor pe un termen de 3 (trei) ani

5.1. Pentru a se pronunța în cauza dată, prima instanță a constatat că, în luna august 2003, acționând în cadrul grupului criminal organizat în prealabil pentru a comite infracțiunile de trafic de copii, trafic de ființe umane și proxenetism care era condus de Covali Alexandru, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu acesta și cu Nicoreț Tatiana, aflându-se în or Cahul, în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, au recrutat-o pe minora Zaharova Olga promițându-i angajarea la un lucru bine plătit în calitate de chelneriță într-un club de noapte din mun. Chișinău.

Ulterior, în luna septembrie 2003, Baciu Cinara, întru atingerea scopului său infracțional, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana, au organizat transportarea părții vătămate în mun. Chișinău, fiind însoțită pînă la locul de destinație de către Baciu Cinara.

Ajungând în mun. Chișinău, Baciu Cinara a transmis-o pe minora Zaharova Olga lui Covali Alexandru, cu care era în înțelegere prealabilă, pentru exploatarea sexuală comercială.

Apoi, Covali Alexandru, întru atingerea scopului infracțional comun pe care-l avea el, Nicoreț Tatiana și Baciu Cinara, a adăpostit-o pe minora XXXXX în apartamentul nr. 25 din str. XXXXX, mun. Chișinău și prin abuz de violență sexuală a constrâns-o de a acorda servicii sexuale contra plată diferitor persoane.

6. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpata Sanjac (Baciu) Cinara, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care aceasta să fie achitată.

6.1 În motivarea cererii de apel, inculpata a invocat că:

- sentința este ilegală deoarece instanța nu a făcut o analiză a tuturor circumstanțelor faptei și a probatoriului, însă s-a limitat și s-a bazat exclusiv pe declarațiile date de partea vătămată XXXXX în faza de urmărire penală, declarații care au fost infirmate de ultima în ședință de judecată, astfel acestea nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare;

- minoratul victimei, fiind elementul principal al acestei

componentei de infracțiune, care nici la urmărirea penală și nici în fază de judecare nu a fost probat;

- însuși partea vătămată XXXXX fiind audiată în cadrul urmăririi penale a declarat că i-a spus doar lui Covali că are 16 ani, iar în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu o cunoaște pe Baci Ciara și că ea a venit singură la Chișinău cu rutiera;

- consideră că, instanța urmează să pună la baza sentinței declarațiile făcute personal de partea vătămată în instanță, deoarece declarațiile date la faza de urmărire nu au fost citite în instanță pentru a stabili divergențele. Mai mult ea a declarat că a fost influențată de poliție la faza de urmărire;

- declarațiile date de partea vătămată XXXXX în ședință de judecată au fost confirmate de martorul Zaharova Svetlana, care a menționat că, nu știa că sora ei XXXXX este plecată din or. Cahul. iar pe Ciara a văzut-o prima dată la proces;

- cauza penală în privința Baci Ciara a fost disjunsă în procedură separată, de cauza penală în privința lui Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana, în pofida acestui fapt., prima instanță a emis sentința de condamnare în privința lui Sanjac (Baci) Ciara, pe motivul existenței unor sentințe de condamnare pe același fapt în privința lui Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana;

- sentința contestată se referă la probatoriul acumulat în privința condamnaților Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana;

- consideră că, sentința primei instanțe a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 385 Cod de procedură penală or, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpata Baci (Sanjac) Ciara și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 mai 2017.

7.1 *Instanța de apel a statuat că:* Prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatei Sanjac (Baci) Ciara în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 206 alin. (3) lit. d) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: „*Traficul de copii, adică recrutarea,*

transportarea, transferul și adăpostirea unui copil, în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, acțiuni săvârșite de un grup criminal organizat”.

Instanța de apel a considerat poziția inculpatei cu privire la achitarea sa, o poziție de apărare a acesteia, și invocarea faptului că nu au fost prezentate probe suficiente în vederea demonstrării vinovăției sale nu sunt justificate, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Sanjac (Baciu) Cinara în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatei, date în cadrul cercetării judecătorești cu privire la nerecunoașterea vinovăției, contravin declarațiilor părții vătămate XXXXX din cadrul urmăririi penale, aceste depoziții fiind consecvente și confirmate de probele materiale cercetate în cadrul primei instanțe, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și nu sunt careva motive de a fi apreciate critic.

Instanța de apel a menționat că nu poate fi reținută poziția apelantei precum că, declarațiile date de partea vătămată XXXXX în faza de urmărire penală au fost infirmate de ultima în ședință de judecată, mai mult, aceasta în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu o cunoaște pe Baciu Cinara, ea a venit singură la Chișinău cu rutiera. Astfel, consideră că, instanța urmează să pună la baza sentinței declarațiile făcute personal de partea vătămată în instanță, deoarece declarațiile date la faza de urmărire nu au fost citite în instanță pentru a stabili divergențele, mai mult ea a declarat că a fost influențată de poliție la faza de urmărire, întrucât declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale se confirmă pe deplin prin sentința Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2008 privind condamnarea lui Covali Alexandru și Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2012 privind condamnarea Tatianei Nicoreț.

Instanța de apel a reținut poziția primei instanțe, potrivit căreia, declarațiile părții vătămate date în ședința de judecată urmează a fi apreciate critic, deoarece este vădit faptul că la etapa judecării cauzei în ședința de judecată, XXXXX a dat declarații diametral opuse decât cele date la etapa urmăririi penale, motiv din care la baza sentinței de condamnare se vor pune anume declarațiile date de ultima la urmărirea penală ținând cont de faptul că, aceste declarații coroborează cu declarațiile date tot de ea în fața instanței de apel, care au stat la baza condamnării Tatianei Nicoreț (a se vedea Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2012 privind condamnarea Tatianei Nicoreț vol.-IV, f.d.13-18) din care urmează că ultima susține declarațiile sale veridice . depuse în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel nu a reținut, poziția părții vătămate XXXXX, precum că, aceasta ulterior a declarat că a fost influențată de ofițerii de

urmărire penală, or, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul din 13 decembrie 2018, a fost refuzat în pornirea urmăririi penale, pe faptul acțiunilor pretins ilegale ale Tarasov Serghei, care a activat în Inspectoratul de Poliție Cahul, în funcția de inspector al Secției poliție criminale al CPS Cahul al IPJ Cahul, din 08.04.2003 până la 20.10.2006, din motiv că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 309 Cod penal și concomitent a fost clasat procesul penal.

Instanța de apel nu a reținut, poziția expusă de către martorul Zaharov Svetlana precum că, Tarasov a venit cu foile scrise într-un automobil și i le-a dat să semneze cu promisiunea că îi va acorda Olgăi un ajutor material, acest fapt nu a fost confirmat în cadrul examinării cauzei. Mai mult, martorul Zaharova Svetlana a relatat că, cunoaște că Baciuc Cinara este în relații de rudenie cu Nicoreț Tatiana care concubinează cu fratele Cinarei... nu cunoaște care era ocupația Olgăi în Chișinău, ea știa că dansau.

Prin urmare, a reținut declarațiile părții vătămate date la faza de urmărire penală.

Instanța de apel nu a reținut argumentul apărării privind achitarea inculpatei Baciuc(Sanjac) Cinara, deoarece alegerile date poartă un caracter declarativ, nefiind probate în acest sens.

Instanța de apel nu a reținut ca plauzibil argumentul apelantului precum că prima instanță nu a pus la baza sentinței de condamnare probe concludente și utile, dar unele date incerte, acesta fiind unul declarativ și care nu are suport probant, deoarece totalitatea probelor administrate cu certitudine și fără echivoc au stabilit vinovăția inculpatei Sanjac (Baciuc) Cinara de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just a reținut că, intenția inculpatei de a acționa în comun în cadrul unui grup criminal organizat, la fel și demonstrată, deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a comite infracțiunea de trafic de copii, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin comiterea succesivă a acțiunilor principale de transportare și transferare a părții vătămate care denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpatei cu Tatiana Nicoreț și Covali Alexandru care au fost deja condamnate în baza sentințelor definitive, astfel că fiecare din ei a contribuit în careva măsură la realizarea laturii obiective a infracțiunii de trafic de copii, fiind confirmată și componența de grup criminal organizat, or pentru traficul părții vătămate XXXXX au fost condamnați atât Tatiana Nicoreț cât și Covali

Alexandru, iar acțiunile Cinarei Baciou au contribuit la realizarea laturii obiective.

Instanța de apel a reținut, că la judecarea cauzei în prima instanță și apel, apărarea nu a reușit să aducă careva argumente plauzibile referitor la inadmisibilitatea probelor sau nulitatea actelor procesuale, ce ar determina excluderea lor din cauza penală, or careva îndoieli referitor la veridicitatea declarațiilor părții vătămate sau probatoriului administrat, n-au apărut, ținând cont de consecutivitatea lor și coroborarea cu restul probelor dobândite, prin intermediul acțiunilor procesuale petrecute pe caz, ce nu au stârnit nici o obiecție din partea apărării la etapa urmăririi penale, în acest sens. nu pot fi reținute alegațiile părții apărării cu privire la nulitatea și aprecierea critică a probelor invocate.

Instanța de apel a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatei va fi posibilă prin izolarea acesteia de societate, iar prima instanță legal i-a numit inculpatei Sanjac (Baciou) Cinara pedeapsa penală în temeiul art. 206 alin. (3) lit. d) Cod penal sub formă de închisoare cu executare pe un termen de 15 ani, totodată, fiind aplicată pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate profesională legată de educația și îngrijirea copiilor pe un termen de 3 (trei) ani.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

8.1 Avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatei prin care invocând incidența *pct. 2, 8* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2017 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, cu dispunerea achitării lui Sanjac (Baciou) Cinara, or rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În susținerea recursului avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatei a invocat că:

- potrivit părții introductive a deciziei recurate, apelul a fost examinat de completul de judecată compus din judecătorii: Negru Maria - președinte; membrii completului: Spoială Alexandru și Furdui Sergiu;

- în materialele cauzei se conțin 2 încheieri, emise pe cauza din speță (dosarul nr. 1a-612/18): una datată cu 11 septembrie 2018 prin care a fost admisă declarația de abținere a judecătorului Pleșca Ion și semnată de către Negru Maria - președinte, Spoială Alexandru și Moscalciuc Galina; cea de doua - emisă unipersonal de către Președintele Curții de Apel Chișinău Pleșca Ion la 12 septembrie 2018, prin care a desemnat, pentru examinarea cauzei penale nr. 1a-612/18, completul format din judecătorii

Negru Maria - președinte, Spoială Alexandru și Teleucă Stelian;

- consideră, că în speță s-a admis derogare de la prevederile art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală, care, la rândul său servește motiv de casare a deciziei recurate conform a pct. 2) al alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată;

- mai consideră, că pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel și judecării apelului culpabilitatea inculpatei nu a fost confirmată, demonstrată prin probe concludente și pertinente, or, ambele instanțe au admis derogări de la prevederile normelor procesual-penale;

- în partea descriptivă a sentinței, instanța nu constată fapta prejudiciabilă imputată inculpatei;

- instanța de apel a admis aceeași abatere, plasând, în pct. 1 sintagma,, Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, în luna august 2003, acționând în cadrul grupului criminal organizat în prealabil pentru a comite infracțiunile de copii, trafic de ființe umane și proxenetism care era condus de Covali Alexandru, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu acesta și cu Nicoreț Tatiana, aflându-se în or Cahul, în scopul exploatării sexuale comerciale în prostituție, au recrutat-o pe minora Zaharova Olga, promițându-i angajarea la un lucru bine plătit, în calitate de chelneriță într-un club de noapte din mun. Chișinău...". menționează că în această sintagmă lipsește mențiunea la Baciú Cinara, „*membreu al grupului criminal organizat*";

- consideră că constatările făcute în sentință de prima instanță și preluate de instanța de apel vin în contradicție cu circumstanțele cauzei și nu au fost probate, în special, nici din sentință și nici din textul Deciziei recurate nu rezultă de când Baciú Cinara a devenit "*membreu al grupului criminal organizat*", dacă Baciú Cinara cunoștea și alții membri ai grupului criminal organizat și în ce măsură, dacă Baciú Cinara a contactat cu Covali Alexandru înainte de recrutarea părții vătămate, a coordonat cu el plecarea și transportarea părții vătămate la Chișinău și prin ce se demonstrează sintagma "*a transmis-o pe minora XXXXX lui Covali Alexandru, cu care era în înțelegere prealabilă, pentru exploatarea sexuală comercială*";

- deși instanțele (în deosebi cea de apel) au citat declarațiile părții vătămate, pe care le-a făcut în prima instanță și în cea de apel, (care diferă parțial de cele date la urmărirea penală), totuși nu le-au supus citirii și nu au motivat de ce ultimele declarații urmează a fi respinse, iar la baza condamnării sunt puse, în exclusivitate, cele date anterior;

- a invocat, că procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere după fotografie din 19 iunie 2006, prin care partea vătămată a recunoscut-o după

fotografie pe Sanjac (Baciu) Cinara, este nul în condițiile art. 94 alin.(1), pct. 8) Cod de procedură penală întrucât în speță, lipsește vre-un proces-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX înainte de prezentarea spre recunoaștere, prin care aceasta să declare particularitățile specifice a Cinarei Baciu, prezentarea spre recunoaștere după fotografie, potrivit alin.(6) al art. 116 Cod de procedură penală, se face numai în cazul imposibilității prezentării nemijlocite (pe viu) a persoanei care urmează a fi recunoscută;

- cu referire la epizodul ce ține de partea vătămată XXXXX, consideră că Baciu Cinara nu este vizată, lipsește orice referință la ea, inclusiv lipsește și mențiunea cu care se vehiculează în prezenta speță, că Baciu Cinara ar fi primit bani de la Covali pentru că a transportat-o la Chișinău și transmis-o pe XXXXX ultimului;

- cu referire la calificativul "*grup criminal organizat*" și conținutul concluziei de condamnare a lui Covali Alexandru, rezultă că Covali Alexandru într-adevăr a organizat un grup criminal, numai că Baciu Cinara nu se regăsește în cadrul lui și nici nu putea să figureze, deoarece ea o cunoștea numai pe Nicoreț Tatiana, care de fapt este și ea lipsă în acest grup. Baciu Cinara nu a fost audiată pe cauza de condamnare a lui Covali Alexandru, ca de fapt nici ultimul nu a fost audiat pe prezenta cauză;

- decizia instanței de apel privind condamnarea Tatianeii Nicoreț este emisă pe mai multe capete de acuzare (epizoade în care figurează O. Șapoșnicova, E. Luchianciuc, ș.a.), iar pe epizodul cu partea vătămată Zaharova O., calitatea Cinarei Baciu de "membru al grupului criminal organizat nu este stabilită, Baciu Cinara nu a fost audiată pe cauza de condamnare a Tatianeii Nicoreț, ca de fapt nici ultima nu a fost audiată pe prezenta cauză;

- sentința și decizia recurată se axează pe așa numita "*înțelegere prealabilă cu Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana, acționând în cadrul grupului criminal organizat*". Consideră această concluzie ca fiind una absolut greșită, participarea Cinarei Baciu în cadrul așa numitului grup criminal organizat este o eroare de fapt. Or, concluzia cuprinsă la pag. 7 a sentinței și care a fost preluată de instanța de apel la fila 11 a deciziei, este una eronată, contradictorie și incorectă;

- în speță, lipsesc probe care ar demonstra direct și fără echivoc, că Baciu Cinara ar fi făcut parte din grupul criminal organizat; că ea a participat stabil la activitatea criminală desfășurată de către Covali; că Baciu ar fi avut un rol dinainte stabilit; că ea se cunoștea cu Covali Alexandru și îndeplinea însărcinările acestuia; ca ea coordona acțiunile sale

cu Covali și Nicoreț, că ea a acționat prin înțelege prealabilă cu Covali pentru exploatarea sexuală comercială, că ea a avut un motiv prestabilit de a comite fapta;

- consideră că dacă Baciú Cínara ar fi activat în cadrul unei grupări criminale organizate, atunci urma, ca procurorul în Ordonanța de punere sub învinuire, în rechizitoriu, sentința și decizia instanței de apel să se facă referință și la prevederile art. 46 Cod penal, în acest sens trezește nedumerire, de ce în Ordonanța de punere sub învinuire datată cu 31 martie 2011 procurorul califică acțiunile lui Baciú Cínara conform prevederilor art. 206 alin.(3) lit. b) - adică traficul de copii, manifestat prin recrutarea, transportarea, transferul și adăpostirea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale. Aceiași calificare se păstrează în textul rechizitoriului datat cu luna martie 2011. Iar conform versiunii rechizitoriului datat cu luna aprilie 2011 fapta este deja calificată în baza lit. c), alin.(3) al art. 206 Cod penal (în redacția Legii 18 aprilie 2002 fără modificări);

- procurorul nu a indicat în rechizitoriu o circumstanță agravantă - comiterea infracțiunii sub orice formă de participație, circumstanțe atenuante nu a stabilit, prima instanță a identificat o singură circumstanță atenuantă - aflarea la întreținerea inculpatei a 2 copii minori, iar agravante - nu a stabilit iar instanța de apel nici nu se expune asupra circumstanțelor agravante sau atenuante.

- consideră, că culpabilitatea Baciú Cínara în comiterea infracțiunii imputate nu a fost confirmată, motiv pentru care aceasta urmează a fi achitată;

- procurorul nu a adus probe și demonstrat cu certitudine, existența acestor elemente constitutive în presupusele acțiuni criminale ale Cínarei Baciú. Totodată, presupusele acțiuni criminale, imputate lui Baciú Cínara nu-și regăsesc confirmare din punct de vedere a încadrării juridice în baza art. 206 Cod penal.

8.2 Avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatei prin care invocând incidența *pct. 6, 8* a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea sentinței și a deciziei cu dispunerea achitării lui Sanjac (Baciú) Cínara de comiterea infracțiunii prevăzute de lit. d) alin. (3) art. 206 Cod penal

În susținerea recursului avocatul Arabadji Mariana în numele inculpatei a invocat că:

- cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 206 Cod penal incriminată lui Sanjac (Baciú) Cínara și anume că aceasta ar fi acționat în cadrul grupului criminal organizat în prealabil pentru comiterea

infracțiunilor de trafic de copii, trafic de ființe umane și proxenetism care era condus de Covali Alexandru, acționând prin înțelegere prealabilă cu acesta și cu Nicoreț Tatiana, au recrutat-o pe minora XXXXX în scopul exploatării sexuale comerciale, promițându-i angajarea la un lucru bine plătit în calitate de chelneriță într-un club de noapte din mun. Chișinău, a remarcat că latura obiectivă se realizează prin acțiunea de recrutare, transportare, transfer, adăpostire, primire, darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului. Recrutare - presupune căutarea, invitarea și alegerea minorilor pentru vânzarea sau pentru exploatarea muncii lor;

- în cazul dat atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu s-a stabilit faptul că inculpata a căutat-o, invitat-o sau a ales-o pe minora XXXXX pentru vânzare sau pentru exploatarea muncii ei și că aceste acțiuni ar fi fost întreprinse în cadrul unui grup criminal organizat;

- consideră relevante chiar invocările primei instanțe în sentință, unde la pagina 7 a acesteia a indicat: " *intenția inculpatei de a acționa în comun în cadrul unui grup criminal organizat, instanța de judecată o găsește la fel demonstrată, or, deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a comite infracțiunea de trafic de copii*";

- consideră că de fapt învinuirea adusă inculpatei nu s-a demonstrat, or acesteia i se încredințează anume comiterea infracțiunii printr-o înțelegere prealabilă cu alți doi membri a unui grup criminal organizat;

- instanța de apel, considerând necesar a respinge apelul declarat de inculpată, a pus la baza respingerii declarațiile inculpatei date în ședința instanței de apel, declarațiile părții vătămate date la fel în instanța de apel, conform cărora XXXXX a declarat că la urmărirea penală a fost impusă de către polițistul Tarasov Serghei să declare că a fost însoțită de Baci Cîna și declarațiile ei au fost scrise sub dictarea acestuia și a semnat sub influența acestuia, care a amenințat-o că dacă nu va declara anume așa cum spune el, va avea probleme în dosarul care îl avea atunci pornit;

- despre faptul că Tarasov Serghei a procedat în așa mod s-a mai confirmat și prin declarațiile martorului XXXXX, pe care instanța de apel le-a pus la baza soluției sale, conform cărora Tarasov Serghei cu foile scrise a venit al ea acasă și i le-a dat să semneze cu promisiunea că îi va acorda Olgăi un ajutor material;

- consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel, contrar prevederilor art. 384 Cod procedură penală, a considerat ca și stabilită vinovăția inculpatei, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate date sub influență în cadrul urmăririi penale și pe declarațiile acesteia date în

cadrul altor dosare la care inculpata Baciou Cinara nu a avut acces, iar în mod principal pe sentința Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2008, pronunțată în privința lui Covali Alexandru și Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2012, privind condamnarea Tatianeii Nicoreț, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de lit. d) alin. (3) art. 206 Cod Penal;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de către apărare și anume: încă în anul 2011, când cauza a fost examinată de Judecătoria Cahul, procurorul a solicitat recalificarea acțiunilor lui Baciou Cinara și condamnarea acesteia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de alin.(1) art. 220 Cod penal, proxenetismul, iar instanța de judecată a recunoscut-o vinovată pe inculpată anume pentru comiterea acestei infracțiuni, constatând ca nedovedită prin probe comiterea de către Baciou Cinara a infracțiunii prevăzute de lit.) alin.(3) art. 206 Cod penal și constatând totodată că Baciou Cinara nu a cunoscut vârsta minorei și nu a fost dovedită intenția acesteia de exploatare sexuală comercială, iar din anul 2011 nu au fost acumulate alte probe; că deși procurorul a solicitat în prima instanță recalificarea acțiunilor inculpatei Baciou Cinara, fapt calificat de instanța de apel ca renunțare la învinuirea adusă, și condamnarea acesteia pentru comiterea infracțiunii de proxenetism, nu se știe din care considerente acesta declară apel și prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2013, Baciou Cinara a fost achitată de comiterea infracțiunii prevăzute de lit. d) alin. (3) art. 206 Cod Penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii; că prima instanță, a pus baza sentinței de condamnarea lui Sanjac (Baciou) Cinara procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19 iunie 2006, în baza căruia partea vătămată Zaharova Olga a recunoscut-o după fotografie pe Sanjac (Baciou) Cinara, proces - verbal, care contravine prevederilor art. 116 Cod de procedură penală, întrucât în speță XXXXX a fost audiată ulterior, în luna mai 2007, adică aproape după un an de zile după prezentarea spre recunoaștere; că procurorul nu s-a auto sesizat în acest caz, or XXXXX a declarat de fapt despre comiterea unei infracțiuni de către reprezentantul organului de urmărire penală, încă în prima instanță, fapt ce a dus la tergiversarea examinării cauzei în instanța de apel; că prima instanță, a pus baza sentinței de condamnare, declarațiile părții vătămate XXXXX date în instanța de apel, într-o altă cauză penală, declarații care au stat la baza condamnării Tatianeii Nicoreț, în situația în care partea vătămată a făcut declarații în cadrul cercetării judecătorești în această cauză penală, inclusiv în ședința instanței de apel, iar părțile nu au avut acces la această probă în cadrul examinării cauzei penale de învinuire a Tatianeii Nicoreț; că pentru

prima instanță, decizia instanței de apel din 23 mai 2008, pronunțată într-o altă cauză penală și decizia instanței de apel din 30 noiembrie 2012, constituie probe cu o valoare prestabilită și doar în baza acestora și în lipsa probelor o condamnă pe Baciuc Cinara la 15 ani închisoare, bazându-se totodată pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel.

- instanței de apel nu i-au fost prezentate probe noi, iar probele la care se face referire întru pronunțarea soluției de menținere a sentinței de condamnare a Cinarei Sanjac (Baciuc) nu au fost examinate în instanța de apel, cu excepția declarațiilor părții vătămate XXXXX, care a mai declarat că nu a fost recrutată de către inculpată și respectiv nu are pretenții față de aceasta, solicitând achitarea ultimei.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol. Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Recurenții invocă în recursurile lor temeiurile prevăzute la art.427

alin.(1) pct.2, 6 și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la examinarea cauzei a comis erori de drept ce nu pot fi corectate în instanța de recurs, pronunțând soluția sa fără respectarea prevederilor legale, a jurisprudenței CtEDO, precum și a practicii judiciare stabilite.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, pe materialele dosarului și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție trase de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Conform art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege.

Referitor la criticele aduse privind modul de constituire a completului de judecată pentru examinarea cauzei și incompatibilitatea judecătorilor, colegiul penal constată temeinicia acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei.

În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și

cauza se judecă în continuare.

În corespundere cu art. 6/1 alin. (1/1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.

Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități.

Colegiul penal lărgit atestă că aceste norme procesuale obligatorii nu au fost respectate pe deplin de către instanța de apel la judecarea cauzei, din considerentele ce urmează a fi descrise.

După cum rezultă din materialele cauzei, la data de 26 martie 2018, cauza penală a fost repartizată în mod aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului raportor Negru Maria (f.d. 2, vol. V).

Prin dispoziția Președintelui Curții de Apel Chișinău, s-a dispus formarea completului de judecată pentru anul 2018, dispoziție potrivit căreia, componenta completului din cadrul Colegiului penal fiind următoarea: președintele completului - Pleșca Ion și judecătorii - Negru Maria și Spoială Alexandru.

Reieșind din procesele-verbale ale ședințelor de judecată al instanței de apel, din 18 aprilie 2018, 16 mai 2018, 13 iunie 2018, rezultă că judecarea cauzei în ordine de apel a fost îndeplinită de către completul de judecată, format din judecătorii Pleșca Ion, Negru Maria și Spoială Alexandru.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată al instanței de apel, din 27 iunie 2018 rezultă că judecarea cauzei în ordine de apel a fost îndeplinită de către completul de judecată, format din judecătorii Negru Maria, Moscalciuc Galina și Spoială Alexandru.

Colegiul penal atestă însă că potrivit materialelor cauzei nu se atestă încheierea Președintelui Curții de Apel Chișinău prin care ar fi constituit completul de judecată respectiv care a participat la examinarea cauzei.

La data de 05 septembrie 2018, judecătorul Pleșca Ion a declarat abținere de la judecarea cauzei nr. 1a-930/2018 în ordine de recurs.

Potrivit încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2018 a fost admisă declarația de abținere a judecătorului Pleșca

Ion (f.d. 33-34, vol. V).

Potrivit încheierii Președintelui Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, a fost constituit completul de judecată care va participa la examinarea cauzei, format din judecătorii Negru Maria, Spoială Alexandru și Teleucă Stelian.

Reieșind din procesele-verbale ale ședințelor de judecată al instanței de apel din 12 septembrie 2018, 24 septembrie 2018, 01 octombrie 2018, 05 noiembrie 2018, 03 decembrie 2018, 16 ianuarie 2019, rezultă că judecarea cauzei în ordine de apel a fost îndeplinită de către completul de judecată, format din judecătorii Negru Maria, Spoială Alexandru și Furdui Sergiu.

Colegiul penal atestă însă că în materialele cauzei nu se regăsește încheierea Președintelui Curții de Apel Chișinău prin care ar fi constituit completul de judecată respectiv care a participat la examinarea cauzei începând cu luna septembrie anul 2018.

Totodată se reține că, la materialele cauzei este anexată o copie a încheierii Președintelui Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2019, prin care a fost constituit completul de judecată care urma să examineze cauza penală, format din judecătorii Negru Maria, Spoială Alexandru și Furdui Sergiu, deși judecătorii vizați deja au purces la examinarea cauzei începând cu luna septembrie anul 2018.

Colegiul penal atestă însă că lipsește încheierea președintelui instanței, motivată pe criteriile prevăzute în art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală și pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completului de judecată și schimbarea membrilor acestuia, privind constituirea completului de judecată pentru judecarea cauzei diferită judecării.

Ori, potrivit stipulărilor din art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu.

Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, ceea ce denotă prezența în speță a temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală - *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33* ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că, *instanța apel nu s-a pronunțat asupra tuturor*

motivelor relevante invocate în apelul inculpatei și de către apărători în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, eroare de drept cuprinsă de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, deoarece eroarea dată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994), ceea ce la caz nu s-a realizat.

Desfășurând ideea că, observațiile inculpatei și a apărătorilor săi nu au fost dezbătute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit pornește de la aceea că, potrivit cererii de apel motivate declarată de inculpata Sanjac (Baciu) Cinara, anexată la fila dosarului 141-142, vol. IV, aceasta își exprimă dezacordul cu sentința din motiv că în opinia sa sentința contestată se referă la probatoriul acumulat în privința condamnaților Covali Alexandru și Nicoreț Tatiana și că declarațiile date de partea vătămată XXXXX în ședința de judecată au fost confirmate de martorul Zaharova Svetlana, care a menționat că, nu știa că sora ei XXXXX este plecată din or. Cahul, iar pe Sanjac Cinara a văzut-o prima dată la proces.

În coerența celor expuse, verificând dacă fapta imputată întrunește elementele infracțiunii, instanța nu a răspuns prin soluția emisă la criticile invocate de către inculpată referitor la faptul că fiind elementul principal al acestei componente de infracțiune, nici la urmărirea penală și nici în fază de judecare nu a fost probat minoratul victimei, întrucât însuși partea vătămată XXXXX fiind audiată în cadrul urmăririi penale a declarat că i-a spus doar lui Covali că are 16 ani, iar în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu o cunoaște pe Baciu Cinara și că ea a venit singură la Chișinău cu rutiera.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit consideră pripită poziția instanței de apel care a indicat că respinge declarațiile date de către partea vătămată în ședința de judecată a primei instanțe și în apel, deoarece

aceasta fiind audiată în instanța de apel a explicat că a depus declarațiile neadevărate la rugămintea inculpatei și sub amenințarea permanentă a soțului inculpatei, considerând că declarațiile acesteia de la etapa urmăririi penale corespund realității, or, în această situație instanța de apel în urma audierii părții vătămate și constatării contradicției între declarațiile sale date la organul de urmărire penală și instanță a trebuit să elucideze contradictorialitatea acestor declarații care pentru soluționarea cauzei au o mare importanță, or, partea vătămată XXXXX, în cadrul urmăririi penale a depus mărturia acuzătorii față de inculpată însă în instanță a declarat în instanță a declarat că nu a fost recrutată de către inculpată și respectiv nu are pretenții față de aceasta, solicitând achitarea ultimei.

De altfel, Colegiul penal lărgit menționează și faptul, că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului, inclusiv prezentarea și audierea martorilor, această obligație îi revine „(...) celor care au responsabilitatea de a decide vinovăția sau nevinovăția unui acuzat (...)” (cauza CtEDO Dan c. Moldovei din 05.07.2011).

În contextul dat, Colegiul penal lărgit menționează că din lucrările dosarului se reține că prima instanță a pronunțat o hotărâre de condamnare menținută de instanța de apel după o decizie de achitare însă nu a manifestat diligență în motivarea concluziei față de reținerea și aprecierea justă a declarațiilor părții vătămate făcute în cadrul urmăririi penale și instanță, or, acestea nu au suspus unei analize complexe declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale care *constituie o mărturie acuzatorie*, susceptibilă pe care și-au întemeiat într-un mod substanțial condamnarea inculpatei, și a respins declarațiile părții vătămate date în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță și instanța de apel care sunt total diferite și care sunt în apărarea inculpatei.

Or, constatările instanțelor sânt în contradicție cu dispozițiile art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stabilesc expres că, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Colegiul penal lărgit menționează că, numai după o apreciere a fiecărei probă în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al

coroborării lor, instanța urmează să-și argumenteze detaliat motivele pentru care a admis unele probe și de ce respins unele probele pe de o parte prezentate de partea acuzării și pe de altă parte versiunile apărării.

Colegiul penal lărgit, reține și faptul că instanța de apel a lăsat fără răspuns și alegația avocatului Pavel Zamfir care în cadrul dezbaterilor judiciare a susținut că dacă Baciou Cinara ar fi activat în cadrul unei grupări criminale organizate, atunci urma, ca procurorul în Ordonanța de punere sub învinuire, în rechizitoriu, sentință și decizia instanței de apel să se facă referință și la prevederile art. 46 Cod penal, totodată acesta susținând că lipsesc probe care ar demonstra direct și fără echivoc, că Baciou Cinara ar fi făcut parte din grupul criminal organizat; că ea a participat stabil la activitatea criminală desfășurată de către Covali; că Baciou ar fi avut un rol dinainte stabilit; că ea se cunoștea cu Covali Alexandru și îndeplinea însărcinările acestuia; ca ea coordona acțiunile sale cu Covali și Nicoreț, că ea a acționat prin înțelegeri prealabile cu Covali pentru exploatarea sexuală comercială, că ea a avut un motiv prestabilit de a comite fapta, or aceasta s-a limitat doar la preluarea concluziei primei că “intenția inculpatei de a acționa în comun în cadrul unui grup criminal organizat, la fel și demonstrată, deși între inculpați nu a existat o înțelegere expresă, stabilită din timp de a comite infracțiunea de trafic de copii, acțiunile concludente ale acestora exprimate prin comiterea succesivă a acțiunilor principale de transportare și transferare a părții vătămate care denotă existența unei înțelegeri tacite a inculpatei cu Tatiana Nicoreț și Covali Alexandru...”.

În același context, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel nu a argumentat și nu dezbătut în nici un fel poziția avocatului Arabadji Mariana expusă în cadrul dezbaterilor judiciare, care *consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel, contrar prevederilor art. 384 Cod procedură penală, a considerat ca și stabilită vinovăția inculpatei, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate date sub influență în cadrul urmăririi penale și pe declarațiile acestuia date în cadrul altor dosare la care inculpata Baciou Cinara nu a avut acces, iar în mod principal pe sentința Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2008, pronunțată în privința lui Covali Alexandru și Decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2012, privind condamnarea Tatianei Nicoreț, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de lit. d) alin. (3) art. 206 Cod Penal.*

De asemenea, Colegiul penal lărgit studiind lucrările dosarului constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra la un șir de motive invocate de către apărătorul Arabadji Mariana în cadrul dezbaterilor judiciare (f.d.116-118) a căror reflectare se regăsește și în pct. 5.2 al prezentei decizii.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie

și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Constatând toate cele relatate supra, Colegiul penal lărgit, conturează o opinie tendențioasă a instanței de apel, fără a da o apreciere tuturor probelor în ansamblu, fără a răspunde la toate temeiurile invocate de părți, ignorând nemotivat unele afirmații și situații certe sau cel puțin nemotivând prevalarea unor circumstanțe, pe care s-a bazat soluția emisă, asupra celorlalte probe existente la dosar.

În atare situație, se poate de concluzionat că instanța de apel, unilateral a examinat probele și a dat mai mare prioritate probelor prezentate de partea acuzării, ignorându-le neargumentat pe cele ale părții apărării, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții pripite și nemotivate, care nu se bazează pe aprecierea coroborată a probatoriului administrat.

În consecință, Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85)

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 8) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către

instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Încălțările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte și legale în cauza dată.

Totodată, ținând cont de motivele de casare a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare, asupra celorlalte argumente invocate în cererile de recurs care sunt similare cu cele din apel, instanța de apel urmează a se expune motivată asupra fiecăruia în parte.

Deci, Colegiul notează că, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelant, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărârii, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

10. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze desfășurat și profund probele administrate în cauză, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată și, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, prin care să ofere răspunsuri la apelul inculpatei.

Se menționează că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța care va judeca apelul, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Dat fiind faptul că, unicul temei legal pentru deținerea în arest a inculpatului Sanjac (Baciu) Cinara este decizia instanței de apel, executarea pedepsei închisorii, va înceta de drept odată cu casarea deciziei de condamnare contestate, acesta revenind la statutul de inculpată, respectiv Sanjac (Baciu) Cinara urmează a fi eliberată din penitenciar, dacă în privința acesteia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

11. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocații Arabadji Mariana și Zamfir Pavel în numele inculpatei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, în cauza penală în privința lui *Sanjac (Baciu) Cinara XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Sanjac (Baciu) Cinara XXXXX se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia, nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena